

[Jensen (Broby).]

steren rigtigt, men desværre gaar jo den Udtalelse, der er kommet fra Ministeren i Dag, stik imod dem, idet den højtærede Minister siger, at han bestemt har afvist dem. Men nu har vi faaet Udtalelserne frem, og nu kan de forskellige saa komme til at diskutere dem bagefter, og det er det, jeg har ønsket at give Anledning til.

Til Slutning vil jeg sige med Hensyn til Det kongelige Teater, at nu er vi naaet saa vidt, at den højtærede Undervisningsminister ikke engang vil forsvare sig, naar han bliver angrebet for at have givet Rigsdagen falske Oplysninger. Han er i Sandhed blevet „den tavse Dansker“.

Ministeren for offentlige Arbejder (Fris-Skotte): Det glæder mig, at det ærede Medlem Hr. J. C. A. Larsen er enig med mig i, at den Formindskelse af Udgifterne, som Stykgodsudvalget foreslaar, skal gennemføres. Det vilde jo heller ikke være rigtigt ikke at gøre det, for saa vilde Billedet være blevet daarligere, naar man nu om et Aar faar det præsenteret. Men med denne Forenkling af Driften maa jeg hævde, at Togplanen er saa god, som den kan gøres; og hvis Befolkningen mener, at den kan lægges om, saa den passer bedre, uden at der sker en Forøgelse af Toggangen, vil jeg henstille, at man forhandler med Distriktschefen eller Togplanskontoret derom.

Det ærede Medlem sagde, at jeg kendte hans Opfattelse: Linien skulde være ført igennem til Hillerød, saa kom den gennemgaaende Trafik og bar Banen. Jeg kender godt det ærede Medlems Opfattelse, men alle sagkyndige gaar imod det ærede Medlem. Jeg har fremlagt Oplysninger herom, at selv om man tog alt, hvad der kunde tænkes at komme nordfra eller sydvestfra, og førte det ad denne Bane op til Hillerød og Helsingør — en Trafik, som jo meget let befordres den anden Vej, uden større Udgift, fordi der er Plads nok i Togene —, vilde man kun naa til 5 Vognladninger i hver Retning; saa jeg er ganske uenig med det ærede Medlem i hans Opfattelse af, at Banen fra Ringsted til Hillerød nogen Sinde kunde blive en Bane for den gennemgaaende Trafik; den kan ikke benyttes med Fordel hverken for Transport af gennemgaaende Gods eller af Passagerer.

Socialministeren (Steincke): Det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen er altid saa elskværdig i de venligste Udtryk at omtale mine betydelige Forudsætninger for at

fortolke specielt mine egne Love. Men det ærede Medlem glemmer det, naar han staar over for den enkelte Fortolkning. Da tror han, han har større Forudsætninger. Det viser sig Gang paa Gang.

Det er naturligvis vanskeligt at diskutere vore Forudsætninger, i hvert Fald det ærede Medlems. Men det er ikke rigtigt, naar det ærede Medlem paastaar, at disse Forudsætninger for mit Vedkommende kun er til Stede, naar det drejer sig om de større Bykommuner. Det ærede Medlem bedes erindre, hvilken værdifuld Hjælp jeg har været for de smaa Sognekommuner, han repræsenterer, i de 13 Aar jeg som Redaktør af Sogneraadstidende besvarede Gud ved hvor mange Spørgsmaal og hvert-Aar tog rundt til alle mulige Møder. Jeg kender baade Kommunalforholdene paa Landet og Stemningen, Mentaliteten derude, selv om den desværre har ændret sig væsentligt i de senere Aar — forhaabentlig ikke under det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensens Paavirkning.

Men for øvrigt er det, naar det drejer sig om Fortolkning, ikke det afgørende Synspunkt, om man særlig kender Forholdene i store, mellemstore eller smaa Kommuner, men det er det Faktum, at Loven gælder for det ganske Land, og saa længe vil derfor ikke har tre forskellige Love om sociale Udgifter for de forskellige Arter af Kommuner, saa længe maa Ministeren fortolke under Hensyn til, hvad der er til Gavn for det samlede Land. Og i saa Henseende maa jeg sige — idet jeg bortser fra en saa letsindig Udtalelse, at Fortolkningen skulde være i direkte Modstrid med Lovens klare Ord —, at dette Cirkulære paa det Punkt, hvor det ærede Medlem særlig har kritiseret det, Side 4, absolut ikke er i Modstrid med Lovens klare Ord, men er i Overensstemmelse med baade Lovens Ord og sund Fornuft. Thi enhver vil sige, at hvor der virkelig foreligger et Tilfælde, hvor det med Sikkerhed lader sig fastslaa, baade at en Kommune ikke følger Lovens Regler i sin Administration, og at vedkommende trængendes Trang var konstateret allerede inden Flytningen, der bør denne Kommune selvfølgelig ikke kunne løbe fra Opholdskommunens Forpligtelser. Derfor er denne Fortolkning rigtig og bliver ikke rettet.

Med Hensyn til det andet Spørgsmaal, Cirkulærets Side 5 om Kommunehjælp til Ægtepar, vil jeg gerne henvise det ærede Medlem til en Skrivelse til Frederiksberg Kommunalbestyrelse af 11. November 1933, der er inde paa disse Problemer. Med